

i skat. Det kom, mens Isi Foighel var skatteminister, og vi kan godt regne ud hvorfor, men det har jo været med til at give nogle forskydninger, altså når vi skal undersøge motiveringerne for at få en godkendelse, at det havde den dér ekstra følge.

Omvendt kan man sige, at den meget store fordel, vi har i folkekirken, som man ikke har i de andre, er, at kommunen sørger for at inddrive vores kirkeskat. Det, jeg tror man har gjort i Sverige – jeg skal lige sige det sådan, for jeg har fået at vide, at man har gjort det, men jeg har ikke tjekket det ordentligt – det er, at der sørger det offentlige for inddrivelse til alle kirkesamfundene. Så det vil sige, at man ligestiller dem – og så skal vi selvfølgelig fjerne fradraget, for det er meningsløst – men at man så ligestiller dem med hensyn til, hvordan man får pengene ind, og på den måde ligestiller dem.

Og så synes jeg jo selvfølgelig personlig, at det også er på tide, at folkekirken får den religionsfrihed, som de andre kirker har, det vil sige, at vi selv kan bestemme, hvad for en salmebog vi skal have, og vi selv kan bestemme, om vi skal sige vorde eller blive i Fadervor, osv., og altså derved opfyldte det, som var grundlovens intention, nemlig at give kirken den selvbestemmelse, som man jo sagtens kan – og det var også grundlovens tanke – lave inden for den gældende grundlov.

Bestemmelsen i § 4 kan jo f.eks. betyde, at vi har lov til at ringe med vore kirkeklokker, og det er jo en vidunderlig ting, at vi har fået lov til det, synes jeg. Der er en række andre ting, der gør, at kirken har sit fristed her, uden at man behøver at gøre det, der er så kritisabelt ud fra en international menneskeretsbetragtning.

Så nogle af de spørgsmål, jeg synes vi skal prøve på at få belyst, er: Hvordan er relationerne, hvordan har man gjort i Sverige? Lad os tage Enhedslistens forslag med op dér. Det er ikke så adskilt i Sverige, som nogle tror. Jeg har været igennem en lang undersøgelse af det, det er lidt mere blandet. Den svenske kirkehistorie er også meget forskellig fra den danske, fordi de har haft en helt anden orientering, hvis man går tilbage til reformationen. De har også et helt andet folkekirkebegreb end det danske.

Men lad os prøve at undersøge, hvordan man har løst den dér slags problemer, og lad os prøve at undersøge, hvordan man kan klare også at sikre, at vi får både vores kirker og vores be-

gravelsespladser vedligeholdt på det niveau, vi gerne vil.

Nu er jeg jo borger i Københavns Kommune, hvor vi har en forholdsvis høj kirkeskat, så har vi en ret høj kommuneskat, og så har vi et jamrende dyrt begravelsesvæsen, som ligger under kommunen, hvor begravelsesvæsenet rundtomkring i landet, hvor det ligger under kirken, altså af en eller anden underlig grund i hvert fald fungerer billigere, og jeg tror også mere hensigtsmæssigt for borgerne.

Så der er en række ting, vi kan tage fat på dér i første omgang, og lade kirken – og det kommer snart – udvikle sit krav om at få lov til at få lidt mere frihed.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 81:

Forslag til folketingsbeslutning om bedre økonomiske forhold for skolefritidsordninger på friskoler og private grundskoler.

Af Tove Videbæk (KRF) m.fl.

(Fremsat 1/2 2000).

Sammen med denne sag foretoges:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 87:

Forslag til folketingsbeslutning om ligestilling af offentligt støtte til skolefritidsordninger i offentlige og private skoler.

Af Brian Mikkelsen (KF) og Else Winther Andersen (V) m.fl.

(Fremsat 8/2 2000).

Forslagene sattes til forhandling.